

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO: 2022/1967
KARAR NO: 2022/2613

TÜRK MİLLETİ ADINA
Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN:

MAHKEMESİ : Mersin 7. Aile Mahkemesi
TARİHİ : 08.10.2021
NUMARASI :2021/496 Esas - 2021/706 Karar
DAVACI : Dilek Taş
DAVALI : Cihan Taş
DAVA TÜRÜ : Tanıma ve Tenfiz

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen, hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün 24.02.2022 tarihli yazısı ile istenilmekle, evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü:

Davacı kadın tarafından dava dilekçesi ile Fransa Cumhuriyeti'nin apostil şerhini içerir 21.12.2020 düzenleme tarihli ve 22.06.2021 kesinleşme tarihli anlaşmalı boşanma protokolünün Türkiye'de tanınmasına ve tenfizine karar verilmesi talep edilmiş, mahkemece yapılan yargılama sonunda davanın kabulüne karar verilmiş, hüküm her iki tarafın istinaf kanun yoluna başvurmaması üzerine 09.11.2021 tarihinde kesinleştirilmiş, Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün 24.02.2022 tarihli yazısı ile, karar ile ilgili kanun yararına temyiz talebinde bulunulmuş, dosya Dairemize gönderilmiştir.

Yabancı mahkemelerden hukuk davalarına ilişkin olarak verilmiş ve devlet kanunlarına göre kesinleşmiş bulunan ilâmların Türkiye'de icra olunabilmesi yetkili Türk mahkemesi tarafından tenfiz kararı verilmesine bağlıdır (MÖHUK m. 50/1). Yabancı mahkeme ilâmının kesin delil veya kesin hüküm olarak kabul edilebilmesi yabancı ilâmın tenfiz şartlarını taşıdığıнын mahkemece tespitine bağlıdır.

Türk Milletlerarası Özel Hukukunda, yabancı mahkemelerin hukuk davalarına ilişkin olarak verdikleri ve o devletin kanunlarına göre kesinleşmiş bulunan ilamların tenfizi ve tanınmasına ilişkin davalarda; tenfiz dilekçesine, yabancı mahkeme ilâmının o ülke makamlarınca usulen onanmış aslı veya ilâmı veren yargı organı tarafından onanmış örneği ve onanmış tercümesinin; ilâmın kesinleştiğini gösteren ve o ülke makamlarınca usulen onanmış yazı veya belge ile onanmış tercümesinin eklenmesi zorunludur. Bu belgelerde eksiklik varsa yargılama sırasında tamamlanması mümkündür.

Somut olayda dosyanın incelenmesinden; dosyaya davacı tarafından 21.12.2020 düzenleme tarihli taraflar ve vekillerince imzalanmış ‘uzlaşma ile düzenlenmiş boşanma sözleşmesi’ nin aslı ve tercümesinin sunulduğu, yabancı mahkeme kararının ibraz edilmediği, mahkemece de bu sözleşmeye dayalı olarak davanın kabulüne karar verildiği anlaşılmaktadır. Bu durumda, mahkemece yabancı mahkeme kararı bulunmayan tanıma ve tenfiz talebinin anılan kanunda gösterilen şartları taşımadığı göz önüne alınarak, davacıya usulüne uygun süre verilerek boşanma kararına ilişkin yabancı mahkeme ilamının o ülke makamlarınca usulen onanmış aslı veya ilamı veren yargı organı tarafından onanmış örneğini ve bu kararın onanmış tercümesini ibraz etmesi için uygun süre verilmesi, eksiklik tamamlandığı takdirde, tanıma ve tenfiz talebinin 5718 sayılı Kanununun 58’inci maddesinin birinci fıkrasında gösterilen şartları incelenip, hasıl olacak sonucu uyarınca karar verilmesi, verilen süre içinde eksiklik tamamlanmaz ise, davanın usulden reddine karar verilmesi gerekirken, dosyaya sunulan uzlaşma ile düzenlenen boşanma sözleşmesine göre davanın kabulüne karar verilmesi usul ve kanuna aykırı olup bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün, Hukuk Muhakemeleri Kanununun 363/1. maddesine dayalı kanun yararına temyiz isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA** oy birliğiyle karar verildi.
21.03.2022 (Pzt.)

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2022/774

KARAR NO : 2022/2166

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : İZMİR 2. TÜKETİCİ MAHKEMESİ

TARİHİ : 02/12/2020

NUMARASI : 2019/128-2020/254

DAVACI : WESTERN UNION TURKEY ÖDEME HİZ. A.Ş.
VEK. AV. MEHMET BUĞRA ALTUNEZEN

DAVALI : ANIL KARA

Taraflar arasındaki hakem heyeti kararına itiraz davasının mahkemece yapılan yargılaması neticesinde davanın reddine dair kesin olarak verilen hükmün Adalet Bakanlığınca kanun yararına bozulması istenilmekle; temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra, dosya içerisindeki kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı, dava dışı Onur Kara ile davaya konu paranın davalı havale alıcısına ödenmesine ilişkin hukuki ilişki kurulduğunu, gönderilen paranın alıcıya teslim edilmeden önce şirket tarafından gerekli kontrollerin yapıldığını, alıcının kimlik/pasaport ibrazı, MTCN kodunu doğru şekilde bildirmesi ve imzasının alınmasını takiben gönderilen miktarın davalı alıcıya teslim edildiğini, ancak davalının söz konusu paranın kendisi dışında bir başkasına ödendiği iddiası ile tüketici hakem heyetine başvurduğunu, tüketici hakem heyetince davalının talebinin kabulüne karar verildiğini, davaya konu olayda para transferine ilişkin hukuki ilişkinin davalı ile arasında kurulmadığını, bu nedenle davalının gönderilen paranın kendisinden başka bir kişiye ödendiği ve malvarlığında haksız biçimde azalma olduğu iddiasında bulunmasının hukuken mümkün olmadığını, dolayısıyla malvarlığında herhangi bir azalma olmayan ve hiçbir hukuki ilişkisi bulunmayan davalının aktif husumet ehliyeti yokluğu nedeniyle taleplerinin reddine karar verilmesi gerekirken tüketici hakem heyetince taleplerinin kabulünün usul ve yasaya aykırı olduğunu belirterek tüketici hakem heyeti kararının iptaline karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı, davaya cevap vermemiştir.

Mahkemece, gönderilen paranın çekilebilmesi için sunulan evraklar içindeki pasaportun davalıya ait olmadığı, bu tür para transfer işlemlerinde belgelerin dikkatli bir şekilde incelenmesi gerektiği, davacı şirketin üzerine düşen dikkat ve özeni yerine getirmediği, hafif kusuru bulursa dahi sorumluluktan kurtulamayacağı, davalı adına gönderilen paranın sahte evrak gösterilmek suretiyle başka bir kişiye ödendiği, davalı tüketicinin 1.000,00-TL'yi davacıdan talep edebileceği, Güzelbahçe İlçe Tüketici Hakem Heyeti Başkanlığının 14/03/2019 tarih ve 050820190000315 sayılı kararının yerinde olduğu

gerekçesiyle davacının itirazın reddi ile Güzelbahçe İlçe Tüketici Hakem Heyet Başkanlığının 14/03/2019 tarih ve 050820190000315 sayılı kararın onanmasına, karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 01/02/2022 tarihli yazısında; davacı şirket ve dava dışı Onur Kara arasında para transferine ilişkin akdi ilişki kurulmuş olduğu ve sözleşmede taraf sıfatı taşımayan davalının sözleşmelerin nisbiliği prensibi uyarınca sözleşmeden kaynaklı tazminat talebiyle hakem heyetine başvuru hakkı bulunmadığı gözetilerek, davanın kabulü ile hakem heyeti kararının aktif husumet yokluğu nedeniyle iptali gerekirken, işin esasına girilerek yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek; kararın, 6100 sayılı HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Dava, Western Union sistemi üzerinden davalıya havale edilen paranın alıcısından başkasına ödenmesi nedeniyle uğranılan zararın tazminine dair verilen tüketici hakem heyeti kararının iptali istemine ilişkindir. Uyuşmazlık, davacı Western Union ile davalı arasında akdi ilişkinin bulunup bulunmadığı, davalının tüketici hakem heyetine başvuru için aktif dava ehliyetine sahip olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinde; davaya konu western union havalesine ilişkin akdi ilişkinin dava dışı Onur Kara ile davacı arasında kurulduğu, davalının yalnızca havale alıcısı olduğu anlaşılmaktadır. Sözleşmenin nisbiliği ilkesi gereği dayandıkları sözleşmelere ilişkin her türlü iddia ve savunmayı ancak sözleşmenin tarafları, birbirine karşı ileri sürebileceklerdir. Bu durumda davaya konu sözleşmenin tarafları davacı ile dava dışı Onur Kara olup, davaya konu paranın havale alıcısı dışında başka kişiye ödenmesinden kaynaklı zararın tazminini de dava dışı Onur Kara talep edebilecektir.

O halde mahkemece, yukarıda yer alan açıklamalar doğrultusunda davalının tüketici hakem heyetine başvurusu için aktif husumet ehliyetinin olmadığı, sözleşmenin tarafları arasında hüküm ve sonuç doğuracağı değerlendirilerek sonucuna uygun karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olduğundan, Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına temyiz talebinin kabulü gerekir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığı'nın kanun yararına bozma talebinin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 14.03.2022 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2021/6309

KARAR NO : 2022/2954

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : ANKARA BATI 1. TÜKETİCİ MAHKEMESİ

TARİHİ : 08/12/2020

NUMARASI : 2019/573 E. 2020/569 K.

DAVACI : TT MOBİL İLETİŞİM HİZMETLERİ A.Ş.
VEK. AV. MUHSİN ÖZYAR

DAVALI : İBRAHİM ATALAY VEK. AV. ÖNDER AĞDEDE

Taraflar arasındaki tüketici hakem heyeti kararının iptali davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın kabulüne yönelik olarak verilen hükme karşı Adalet Bakanlığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulmakla; dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı; GSM aboneliği olan davalının 2018/2 ile 2018/7 dönemlerine ilişkin fatura tutarlarını ödemediği gibi bu nedenle başlattığı takibe de itiraz ettiğini, akabinde alacak istemiyle yapmış olduğu başvurunun Sincan İlçe Tüketici Hakem Heyeti tarafından belgelerdeki imzanın davalıya ait olmadığı ve bu hususta yürütülen ceza yargılamasının derdest olduğu gerekçesiyle red edildiğini, davalı her ne kadar imzanın kendisine ait olmadığını ileri sürmüş ise de abonelik sözleşmesi ile taahhütnamelerdeki imzaların birbiriyle uyumlu olduğunu, sahtecilik iddiasına ilişkin gerekli mukayese evrakları sunulmadan ve grafolojik inceleme yapılmadan davalının borçlu olmadığının tespit edilmesinin mümkün olmadığını, bu nedenle anılan hakem heyeti kararına itiraz ettiğini ileri sürerek, Sincan İlçe Tüketici Hakem Heyetince verilen 21/11/2019 tarihli kararının iptali ile 4.755,11 TL alacağın faiziyle birlikte davalıdan tahsilini talep etmiştir.

Davalı; yüksek tutarlı gelen faturalar üzerine davacı şirketin müşteri hizmetlerini aradığında adına kampanyalı telefon satışı yapıldığını öğrendiğini, telefon satışına ilişkin taahhütnamedeki imzanın kendisine ait olmaması nedeniyle 30/01/2018 tarihinde savcılığa müracaat ettiğini, soruşturmanın halen devam ettiğini savunarak, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece; aboneliğe ilişkin fatura bedelleri ve cihaz kampanyası kapsamında faturaların mevzuata ve Abonelik Sözleşmeleri Yönetmeliğine uygun olarak düzenlendiği, davacı şirket tarafından verilen hizmetin ayıplı olmadığı, davalının iddiasının yerinde görülmesi halinde bile diğer ücretleri ödemesi gerektiği, ayrıca yargılama sonucunda ödediği bedelleri sanıklardan tahsil edebileceği gerekçesiyle, davanın kabulü ile Sincan İlçe Tüketici Hakem Heyetinin 21/11/2019 tarihli kararının iptaline, 4.755,11 TL alacağın dava tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine, davalının ilgililer hakkında müracaatta muhtariyetine, kesin olarak karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 09/09/2021 tarihli yazısında; *mahkemece, dava konusu alacağa ilişkin 08/12/2017 tarihli cihaz kampanyası sözleşmesindeki imzanın davalı tarafından kabul edilmediği ve bu konuda devam etmekte olan ceza davasının bulunduğu dikkate alınarak, sözleşmedeki imzanın aidiyeti hususunda inceleme yaptırılması ve hasıl olacak sonuca göre işin esası hakkında hüküm kurulması gerekirken, belirtilen konularda herhangi bir araştırma ve inceleme yapılmadan, yazılı şekilde eksik inceleme sonucu karar verilmesinin usul ve kanuna aykırı bulunduğu ileri sürülerek;* hükmün, kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Dava, GSM abonesi olan davalının 2018/2 ila 2018/7 dönemlerine ilişkin fatura tutarlarını ödemediği gerekçesiyle davacı şirket tarafından yapılan başvurunun reddine dair tüketici hakem heyeti kararının iptali ile fatura alacağının davalıdan tahsili istemine ilişkindir.

Davaya konu edilen faturalar, GSM aboneliği nedeniyle verilen hizmete ilişkin bedeller ile 08/12/2017 tarihinde düzenlenen iPhone 7 marka telefon cihazı kampanyasına ait taahhütname uyarınca telefon cihazı bedelinden ibaret olup, davalı 08/12/2017 tarihli taahhütnamedeki imzanın kendisine ait olmadığı gibi taahhüde konu telefon cihazını almadığını, bu nedenle savcılığa yaptığı müracaat üzerine taahhütnameyi düzenleyen davacı şirketin bayisi ile telefon cihazını alan kişiler hakkında sahtecilik iddiasıyla başlatılan soruşturmanın devam etmekte olduğunu savunmuştur.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu (HMK)'nun 208 inci maddesine göre taraflardan biri, kendisi tarafından düzenlendiği iddia edilen bir belgedeki yazı veya imzayı inkâr etmek isterse, sahtelik iddiasında bulunmalıdır; aksi hâlde mahkemeye sunulan bu belge, sahtelik iddiasında bulunmayan aleyhine delil olarak kullanılır. Yazı veya imza inkârının sonucuna ilişkin HMK'nın 209 uncu maddesindeki hüküm uyarınca adı senetdeki yazı veya imza inkâr edilirse, bu konuda bir karar verilinceye kadar o senet herhangi bir işleme esas alınmaz ve delil olarak kullanılamaz; resmî senetlerdeki yazı veya imzanın inkârı hâlinde de senetdeki yazı veya imzanın sahteliği ancak mahkeme kararıyla sabit olursa, bu senet herhangi bir işleme esas alınmaz.

Sahtelik iddiası halinde HMK'nın 211 inci maddesinde;

“Bir belgenin sahteliğinin iddia edilmesi durumunda, bu hususta karşı tarafın açıklamaları da dikkate alınarak, aşağıdaki sıra ile inceleme yapılarak öncelikle karar verilir:

a) *Hâkim, yazı veya imzayı inkâr eden tarafı isticvap ettikten sonra bir kanaat edinememişse, huzurda bu kişiye yazı yazdırıp imza attırmak suretiyle elde ettiği belge ve diğer delilleri değerlendirir. Hâkim, sahtelik konusunda başka bir incelemeye gerek duymadan karar verebilecek durumda ise gerekçesini açıkça belirtmek suretiyle, senedin sahteliği hakkında bir karar verir. İsticvap için mahkemeye davet edilen taraf, belirtilen günde hazır bulunmadığı takdirde, inkâr etmiş olduğu belgedeki yazı veya imzayı ikrar etmiş sayılır; bu husus kendisine çıkartılacak davetiyede ayrıca ihtar edilir.*

b) *(a) bendi hükmüne göre yaptığı incelemeye rağmen, hâkimde sahtelik konusunda kesin bir kanaat oluşmamışsa, bilirkişi incelemesine karar verir. Bilirkişi incelemesinden önce, mevcutsa, o tarafa ait olan karşılaştırma yapmaya elverişli yazı ve imzalar, ilgili yerlerden getirilir. Bilirkişi, bu yazı ve imzalarla, o mahkemede elde edilen yazı ve imzaları esas alarak inceleme yapar. Bilirkişi, inceleme için gerekli görürse, kendi huzurunda tarafın yeniden yazı yazması veya imza atmasını mahkemeden talep edebilir.”* hükmü ile sahtelik incelemesinin nasıl yapılacağı belirtilmiştir.

Hal böyle olunca mahkemece; davalı abonenin, 08/12/2017 tarihli telefon cihazı kampanyasına ait taahhütnamedeki imzayı inkar ettiği ve telefon cihazının üçüncü kişiler tarafından alındığı yönündeki açıklamaları dikkate alınarak, HMK'nın 211 inci maddesi uyarınca sahtelik incelemesi yapılması ve ulaşılabacak sonuca göre uyumsuzluğın esası hakkında bir karar verilmesi gerekirken, eksik inceleme ve yanlığlı değerlendirmeye yazılı şekilde karar verilmiş olması usul ve kanuna aykırı olup, Adalet Bakanlığının yerinde görölen kanun yararına temyiz talebinin kabulü gerekir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının yerinde görölen kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile HMK'nın 363 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının **Adalet Bakanlığına** gönderilmesine, 30/03/2022 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 4. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2021/23444

KARAR NO : 2021/10713

TÜRK MİLLETİ ADINA

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : Gaziantep 6. Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 25.09.2020
NUMARASI : 2019/357E., 2020/236 K.
DAVACI : Merve Çay vekili Av. Abdulselam Altay
DAVALI : Gaziantep Özel Hayat Hastanesi vekili Av. Serhat Kızılateş

Davacı Merve Çay vekili Av.Abdulselam Altay tarafından, davalı Gaziantep Özel Hayat Hastanesi aleyhine 19.11.2019 gününde verilen dilekçe ile staj eğitimi nedeniyle alacak istenmesi üzerine mahkemece yapılan yargılama sonucunda; davanın kabulüne ilişkin 25.09.2020 günlü karara yönelik olarak Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü tarafından kanun yararına bozma talep edilmesi üzerine dosya içerisindeki kağıtlar incelenerek gereği görüldü.

-K A R A R-

Davacı vekili, müvekkilinin Gaziantep Nizip Anadolu Sağlık Meslek Lisesi hemşirelik bölümünde 2011 - 2015 yılları arasında öğrencilik yaptığını, müfredat gereği Özel Hayat Hastanesinde 2014 - 2015 eğitim dönemi 4. sınıf senelik ve yaz stajı yaptığını, ücret ödenmediğini belirterek ödenmeyen staj ücreti alacağını tahsilini istemiştir.

Davalı vekili, davanın reddi gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece, alınan bilirkişi raporu doğrultusunda davanın kabulüne kesin olarak karar verilmiştir.

Dava, staj eğitimi nedeniyle alacak istemine ilişkindir.

Adalet Bakanlığı, kararın kanun yararına bozulmasını istemiştir.

Olağanüstü bir kanun yolu olan kanun yararına temyiz amacı; kesin olarak verilen ya da istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeksizin kesinleşen kararların Yargıtaya incelenmesini ve buna bağlı olarak kanunların uygulanmasında ülke genelinde birliği sağlamak, karar ve hükümlerdeki hukuka aykırılıkları toplum ve birey açısından gidermektir. Olağanüstü bir kanun yolu olan kanun yararına temyiz kurumunun konusunu oluşturabilecek kanuna aykırılık halleri olağan kanun yolu olan temyiz nedenlerine göre dar ve kısıtlı tutulduğunda kesin hükmün otoritesi korunmuş olacaktır.

Dosya kapsamından, davalı vekilince 25.09.2020 tarihli celsede davacıya kısmi ödeme yapıldığının mahkemeye bildirildiği, mahkemece davalının cevap dilekçesi ve savunmalarında ödeme iddiasında bulunmadığı, için savunmanın genişletilmesi kapsamında olduğu, davacı vekilinin de davanın genişletilmesine muvafakat etmediği gerekçesiyle bu husus dikkate alınmadan karar verildiği anlaşılmakla; ödeme hususunun mahkemece her aşamada gözetilmesi gerekirken ödeme belgesi de sunulduğu halde, bu hususun gözetilmemesi usul ve yasaya aykırı olduğundan Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz isteminin kabulüne karar vermek gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda gösterilen nedenle, Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile; 6100 sayılı HMK'nın 363. maddesi uyarınca Gaziantep 6. Asliye Hukuk Mahkemesinin 25.09.2020 günlü 2019/357 Esas ve 2020/236 Karar sayılı hükmünün, hukuki sonuçlarına etkili olmamak kaydı ile kanun yararına **BOZULMASINA;** dosyanın gereği yapılmak üzere Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 21/12/2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 4. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2021/17032

KARAR NO : 2022/2578

TÜRK MİLLETİ ADINA

YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : Küçükçekmece 4. Asliye Hukuk Mahkemesi
(Kanun Yararına Temyiz Bürosu)
TARİHİ : 29/12/2015
NUMARASI : 2015/539-2015/525
DAVACI : Estetik Yayıncılık A.Ş vekili Av. Cere Yakışır
DAVALI : Basın İlan Kurumu Genel Müdürlüğü

Davacı Estetik Yayıncılık A.Ş. vekili Av.Ceren Yakışır tarafından, davalı Basın İlan Kurumu Genel Müdürlüğü aleyhine 24/12/2015 gününde verilen dilekçe ile Basın İlan Kurumu Genel Müdürlüğü yönetim kurulu kararının itirazın kaldırılması istenmesi üzerine mahkemece yapılan yargılama sonucunda; itirazın kabulü ile Basın İlan Kurumu Genel Müdürlüğü yönetim kurulu kararının kaldırılmasına ilişkin 29/12/2015 günlü karara yönelik olarak Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü tarafından kanun yararına bozma talep edilmesi üzerine dosya içerisindeki kağıtlar incelenerek gereği görüldü.

KARAR

Davacı vekili, Basın İlan Kurumu Genel Müdürlüğüne Cumhurbaşkanlığı Recep Tayyip Erdoğan'ın şikayeti üzerine yapılan inceleme neticesinde müvekkiline ait Sözcü Gazetesinin 08/09/2015 tarihli nüshasında yayınlanan "Kaç Şehidimiz Var Bilmiyoruz Ama Sana Kaç Vekil Lazım Biliyoruz" başlıklı haberin Basın Ahlak Esasları Hakkında 129 sayılı Genel Kurul kararının 1. maddesinin (i) ve (1) bentlerini ihlal ettiği gerekçesi ile Sözcü Gazetesinin resmi ilan ve reklamlarının 1 gün süre ile kesilmesine karar verildiğini, haberin verilmesinde hiçbir çarpıtma olmadığını, basın hürriyeti kapsamında objektif bir üslup ile yayınlandığını, Basın İlan Kurumu tarafından verilen hukuka aykırı yaptırımın hiçbir yasal dayanağı olmadığını, haberin görünen gerçekliğe uygun olduğunu belirterek Basın İlan Kurumu Genel Müdürlüğü kararının kaldırılmasını istemiştir.

Mahkemece; haber içeriğinde bir hukuka aykırılık ve basın özgürlüğüyle ilgili basın ahlak esaslarını ihlal eden bir ibare ve durum görülmediği, Basın İlan Kurumu Genel Müdürlüğü kararının ciddi anlamda basın özgürlüğüne müdahale niteliği taşıdığı, içerik ve öz bakımından yerinde bir karar olmadığı gerekçesiyle itirazın kabulüne, Basın İlan Kurumu Genel Müdürlüğü'nün 02/12/2015 tarih 52207902-2/2-2167-7952 sayılı Sözcü Gazetesine verilen resmi ilan ve reklamlarının 1 gün süreyle kesilmesine ilişkin yaptırım kararının kaldırılmasına kesin olarak karar verilmiştir.

Dava, davalı Basın İlan Kurumu tarafından verilen 1 gün süre ile resmi ilan ve reklamların kesilmesine dair yönetim kurulu kararının iptali istemine ilişkindir. Mahkemece, davacının itirazının kabulüne kesin olarak karar verilmiştir. Adalet Bakanlığınca kararın kanun yararına bozulması istenilmiştir.

Basın İlan Kurumu Teşkiline Dair 195 sayılı Kanununun 49. maddesinde "Bu kanuna veya bu kanuna dayanılarak yapılacak yönetmeliğe veyahut Kurum Genel Kurulunun bu

kanunda yazılı hususlarda ittihaz edeceği kararları ile yükletilen ödevlere yahut da basın ahlak esaslarına, riayet etmeyen gazete ve dergilerle prodüktörler ve kamu idare ve teşekkülleri ve 42 nci maddede anılan sair ortakların sorumluları hakkında, diğer mevzuat hükümlerine hanel gelmemek üzere, aşığıda yazılı olduğu şekilde muamele yapılır: a) Kurum tarafından o gazete veya dergiye verilecek ilan ve reklamlar, kesinleşen Yönetim Kurulu Kararına dayanarak, Kurum Genel Müdürlüğüne, iki ayı geçmiyecek bir süre ile kesilir. Ayrıca, bu kanunla temin edilen menfaatlerden de aynı şekilde faydalandırılmaz. b) Prodüktörlük müessesesinin iki ayı geçmemek üzere kapatılması için, Kurul Genel Müdürlüğüne iş, Yönetim Kuruluna intikal ettirilir. Kesinleşen Kurul Kararını, o yerdeki valilik infaz eder. (a) ve (b) bentlerinde yazılı hallerde, Yönetim Kurulu Kararına, tebliğinden itibaren on gün içinde o yerdeki en yüksek dereceli Asliye Hukuk Hakimliğine itiraz edilebilir. Hakim, en geç on beş gün içinde evrak üzerinden kararını verir, bu karar, kesindir.” düzenlemesi mevcuttur.

Mahkemece, anılan Kanun ve Genel Kurul kararına göre şekli bir inceleme yapılarak davacının Basın İlan Kurumu kararına yaptığı itirazın reddine karar verilmesi gerekirken, işin esası incelenerek yanılığı şekilde davacının itirazının kabulüne karar verilmiş olması usul ve yasaya uygun düşmediğinden, Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz isteminin kabulüne karar verilerek kararın bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda gösterilen nedenle, Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile; 6100 sayılı HMK'nın 363. maddesi uyarınca Küçükçekmece 4. Asliye Hukuk Mahkemesinin 29/12/2015 günlü 2015/539 Esas ve 2015/525 Karar sayılı hükmünün, hukuki sonuçlarına etkili olmamak kaydı ile kanun yararına **BOZULMASINA**; dosyanın gereği yapılmak üzere Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 15/02/2022 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 6. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2022/337

KARAR NO : 2022/1316

TÜRK MİLLETİ ADINA KARAR YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : Ankara 8. Asliye Hukuk Mahkemesi (Kanun Yararına Temyiz Bürosu)
TARİHİ : 15/10/2020 (KYT. 05/01/2022)
NUMARASI : 2020/149 - 2020/222 (2021/464 E.)
DAVACI : Ticaret Bakanlığı (Mülga Ekonomi Bakanlığı adına Ankara Defterdarlığı
Muhakemat Müdürlüğü) Vek. Av. Necran Metin
DAVALI : Novin Havacılık Sey.Trz. Rekl. Dış. Tic. Paz. Ltd. Şti.

- K A R A R -

Dava, alacağın tahsili için başlatılan icra takibine vaki itirazın iptali istemine ilişkin olup, mahkemece davanın kısmen kabulü ile itirazın iptaline dair kesin olmak üzere karar verilmiştir.

Karar, Adalet Bakanlığı tarafından, 6100 sayılı HMK'nın 363'üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca kanun yararına temyiz edilmiştir.

Dosyanın incelenmesinde, itirazın iptali istemine ilişkin eldeki davada davacı vekilinin 17.07.2020 tarihli dilekçe ile davadan vazgeçtiklerini beyan ettiğini, dosyanın tensiben bilirkişiye tevdi üzerine ara karardan davadan vazgeçmiş olmaları nedeniyle dönülmesi yönünde 28.07.2020 tarihinde bir kere daha dilekçe sunduğu, ancak mahkemece tensiben dosya bilirkişiye tevdi edilip gelen rapor davalıya tebliğ dahi edilmeden ön inceleme duruşmasında karar verilmiş olduğu anlaşılmıştır.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 123'üncü maddesi davacının, hüküm kesinleşinceye kadar, ancak davalının açık rızası ile davasını geri alabileceği, bu takdirde davanın açılmamış sayılmasına karar verileceği şeklindedir.

Aynı kanunun 280'inci maddesi "Bilirkişi, raporunu, varsa kendisine incelenmek üzere teslim edilen şeylerle birlikte bir dizi pusulasına bağlı olarak mahkemeye verir; verdiği tarih rapora yazılır ve duruşma gününden önce birer örneği taraflara tebliğ edilir" hükmünü içermektedir.

Bu durumda mahkemece, davacının davanın geri alınmasına yönelik beyanı dikkate alınarak davalıdan geri almaya yönelik beyanı sorulup sonucuna göre işlem yapılması gerekirken, ön inceleme tahkikat, sözlü yargılama ve hüküm duruşmaları birleştirilmek suretiyle ve sunulan bilirkişi raporu davalı yana tebliğ de edilip davalının rapora karşı beyanlarını sunması için süre ve imkan tanınmadan esasa ilişkin hüküm kurulmuş olması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Bu nedenlerle Adalet Bakanlığının kanun yararına bozma istemi kabul edilerek, mahkeme kararının kanun yararına bozulması gerekmektedir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile Ankara 8. Asliye Hukuk Mahkemesinin 15.10.2020 tarihli, 2020/149 Esas ve 2020/222 Karar sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere HMK'nın 363/1 maddesi uyarınca **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, HMK'nın 363/3. maddesi gereğince gereği yapılmak üzere kararın bir örneğinin ve dosyanın Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 10.03.2022 gününde oybirliğiyle karar verildi.

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI**

ESAS NO : 2022/3115

KARAR NO : 2022/3812

MAHKEMESİ : Akçaabat 1. Asliye Hukuk (İş) Mahkemesi
TARİHİ : 13/01/2021
NUMARASI : 2015/565-2021/16
DAVACI : MUSTAFA DURGUN ADINA VEKİLİ AVUKAT ARDA ÇIRAY
DAVALI : SALİH ZEKİ HACİSALİHOĞLU ADINA VEKİLİ
AVUKAT HÜMEYRA SANEM MOLLAOĞLU
DAVA TÜRÜ : ALACAK

Davacı Mustafa Durgun adına Av. Arda Çıray ile davalı Salih Zeki Hacısalihoğlu vekili Av. HümeYra Sanem Mollaoğlu arasındaki davada Akçaabat 1. Asliye Hukuk (İş Mahkemesi Sıfatıyla) Mahkemesi'nin miktar itibarıyla kesin olan 13.01.2021 tarih, 2015/565 esas 2021/16 sayılı kararının hukuka aykırı olduğu iddiası ile kanun yararına bozulması, Adalet Bakanlığı'nın 02.03.2022 tarih ve 39152028-153.01-1543-2021-E. 517/8752 sayılı yazısı ile talep edilmiş olmakla,

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 363. maddesindeki ;

"(1) (Değişik: 20/7/2017-7035/33 md.) İlk derece mahkemelerinin kesin olarak verdikleri kararlar ile istinaf incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına ve bölge adliye mahkemesi hukuk dairelerinin ilk derece mahkemesi sıfatıyla kesin olarak verdikleri kararlar ile yine bu sıfatla verdikleri ve temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına karşı, yürürlükteki hukuka aykırı bulunduğu ileri sürülerek Adalet Bakanlığı veya Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulur.

(2) Temyiz talebi Yargıtayca yerinde görüldüğü takdirde, karar kanun yararına bozulur. Bu bozma, kararın hukuki sonuçlarını ortadan kaldırmaz.

(3) Bozma kararının bir örneği Adalet Bakanlığına gönderilir ve Bakanlıkça Resmî Gazetede yayımlanır." hükmü gereği dosyadaki tüm belgeler okunup dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili, davacının davalıya ait lokantada garson olarak çalıştığını, fazla çalışma ve ulusal bayram genel tatil ücretlerinin ödenmediğini ileri sürerek anılan alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı taraf davanın reddi gerektiğini savunmuştur.

Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece, tanık anlatımları ile bilirkişi raporuna itibar edilerek davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Temyiz:

Kararı, kanun yararına bozulması için Adalet Bakanlığı temyiz etmiştir.

Gerekeçe:

Kanun yararına temyize konu edilen ilk uyuşmazlık, tanıkların 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 240. maddesinde belirlenen kurallara uygun şekilde çağrılıp çağrılmadığı noktasında toplanmaktadır.

Anayasa'nın 141/3. maddesinde "Davaların en az giderle ve mümkün olan süratle sonuçlandırılması yargının görevidir" denilmek suretiyle davaların makul bir süre içerisinde bitirilmesi gerekliliği açıkça düzenlenmiştir. Davaların kısa zamanda sonuçlandırılması, adaletin bir an önce tecellisi için, taraflarca veya mahkemelerce yapılması gereken bir kısım adli işlemler sürelerle bağlanmıştır. Bu sürelerin bazıları kanunda bizzat belirlenmiş iken bir kısmı da işin özelliğine, tarafların durumlarına göre belirlenmesi için hâkime bırakmıştır. Kanuni süreler açıkça belirtilen ayrıcalıklar dışında kesindir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 94 üncü maddesine göre, Kanunun belirlediği süre kesindir. Aynı maddenin (22/7/2020 tarih ve 7251 sayılı Kanunun 1. maddesi ile değişik) ikinci fıkrasında hâkimin tayin ettiği sürenin kesin olduğuna karar verebileceği ifade edilmiştir. Kesin süre içinde yapılması gereken işlemi, süresinde yapmayan tarafın, o işlemi yapma hakkı ortadan kalkar (m. 94/3).

Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 240 üncü maddesine ise tanık gösterme usulü düzenlenmektedir. Tanık gösteren taraf, tanık dinletmek istediği vakıyı ve dinlenilmesi istenen tanıkların adı ve soyadı ile tebliğe elverişli adreslerini içeren listeyi mahkemeye sunar. Bu listede gösterilmemiş olan kişiler tanık olarak dinlenemez ve ikinci bir liste verilemez (m.240/2). Tanık listesinde adres gösterilmemiş veya gösterilen adreste tanık bulunamamışsa, tarafa adres göstermesi için, işin niteliğine uygun kesin süre verilir. Bu süre içinde adres gösterilmez veya gösterilen yeni adres de doğru değilse, bu tanığın dinlenilmesinden vazgeçilmiş sayılır (m.240/3). Hükmün madde gerekçesinde de ifade edildiği gibi, düzenlemenin amacı tanığın adresinin gösterilmemesi veya yanlış gösterilmesinden doğan gecikmelerin önlenmesidir.

Bu yasal düzenlemeler ışığında İlk Derece Mahkemesindeki yargılamanın safahati değerlendirilecek olursa; davacı vekilinin tanık isim ve adreslerini içeren tanık listesi sunduğu taraflar arasında uyuşmazlık konusu değildir. Mahkemece, 11.05.2016 tarihli celsede tanıklar adına çıkartılan davetiyelerin tebliğ edilmediği belirtilerek davacı tarafa, tanıkların adresini bildirmesi için bir sonraki celseye kadar süre verildiği, takip eden celsede taraf vekillerinin mazeret dilekçesi sunarak duruşmaya katılmadıkları anlaşılmaktadır. Davacı vekilinin 23.11.2016 tarihli celsede tanıkların hazır edeceğini beyan etmesi üzerine, mahkemece tanıkların hazır edilmeleri halinde dinlenilmelerine veya adlarına davetiye çıkartılmasına karar verilmiştir. Her ne kadar 22.02.2017 tarihli celsede davacı tanıklarının ihzaren çağrılmalarına karar verilmiş ise de, bir sonraki celsede tanıklara gönderilen davetiyelerin tebliğ edilemediği gerekçesiyle ihzar müzekkeresi yazılmadığı belirtilerek, taraf vekillerinin mazeret dilekçelerinin ayrı ayrı kabulü ile duruşma gün ve saatini uyuşturmuş olmalarına, ayrıca davacı vekiline tanıkların tebligata yarar açık ve kesin adreslerini sunması için iki haftalık süre verilmesine karar verilmiştir. Takip eden celsede de taraf vekillerinin mazeret dilekçelerinin kabulüne ve davacı tarafa tanıkların adreslerini sunması için süre verilmesine dair ara karar oluşturulmuştur. Davacı tanıklarından Y.U., 25.12.2017 tarihli celsede hazır edilmek suretiyle dinlenmiştir. Aynı duruşmada davalı vekili, diğer davacı tanığının dinlenmesine muvafakat etmediklerini açıkça beyan etmesine rağmen, mahkemece davacı vekiline tanığını hazır etmesi veya adresini bildirmesi için yeniden süre verilmiştir. Bu sürenin verilmesinden sonra davacının ikinci kez süre verilmesi talebi de kabul edilmiş, davacı tanığı 18.05.2018 tarihinde dinlenmiştir.

Açıklanan bu yargılama sürecine göre, Mahkemece tanıkların usulüne uygun olarak davet edilip dinlenmelerine ilişkin usul kurallarına uyulmadığı açıktır. 6100 sayılı Kanunda tanıkların davetiye ile çağrılacağı (m.243/1), ancak davetiye gönderilmeden taraflarca hazır bulundurulmuş tanığın da dinleneceği hükmüne bağlanmıştır (m 243/2). Somut olayda ise tanıklara gönderilen davetiyeler tebliğ edilememiş olup, davacı tarafa Kanunun 240 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına aykırı olarak tanıkların açık adreslerini bildirmesi için

bir çok kez süre verilmiştir. Kanunda, tanık listesinde adres gösterilmemesi yahut gösterilen adreste tanık bulunamaması halinde tarafa adres göstermesi için, işin niteliğine uygun kesin süre verilmesi gerektiği emredilmektedir. Bu kurala uyulmamasının yaptırımı ise tanığın dinlenilmesinden vazgeçilmiş sayılacağıdır (m.240/2-3). Belirtmek gerekir ki; Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 240 ncı maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "kesin süre" ile aynı fıkranın ikinci cümlesinin Anayasa'nın 2 nci ve 36 ncı maddelerine aykırılığı gerekçesiyle açılan iptal davasında Anayasa Mahkemesince, "... 'Adil yargılanma hakkı'nın unsurları arasında önemli bir yer tutan 'silahların eşitliği' ilkesi, davanın tarafları arasında yargılama sırasında usul hükümleri yönünden eşit konumda bulunma, taraflardan birine dezavantaj, diğerine avantaj sağlayacak kurallara yer vermeme esasını içermekte, diğer bir deyişle davanın tarafları arasında hakkaniyete uygun bir dengenin varlığını gerekli kılmaktadır. Tanık adreslerinin taraflarca mahkemeye sunulması esasını, davanın her iki tarafı için de kabul eden itiraz konusu kural, adil yargılanma unsurları içinde yer alan 'makul süre içinde yargılanma' ve 'silahların eşitliği' ilkelerine, bu bağlamda Anayasa'nın 2. ve 36. maddelerine aykırı değildir." gerekçesiyle itirazın reddine karar vermiştir (Anayasa Mahkemesi'nin 11.10.2012 tarih ve 2012/69 esas, 2012/149 karar sayılı kararı, R.G. Tarih-Sayı:13.02.2013-28558). Somut olayda davacı tarafa Kanunun açık hükmü gereğince "işin niteliğine uygun bir kesin süre" verilmesi ve süreye uyulmaması halinde tanıkların dinlenmesinden vazgeçilmiş sayılmasına karar verilmesi gerekirken, taraflarca hazırlama ve usul ekonomisi ilkelerini de ihlal edecek biçimde defalarca tanıkları hazır etmesi için süre verilmesi hukuka aykırıdır.

İkinci uyuşmazlık fazla çalışma ücretinin hesaplanmasında, fazla çalışma ücreti ödendiğine dair imzalı ücret bordrolarına değer verilip verilmeyeceği ile ilgilidir.

Mahkemece 27.10.2020 tarihli bilirkişi ek raporundaki hesaplamalara itibar edilerek fazla çalışma ücreti hüküm altına alınmıştır. Hükme esas alınan bilirkişi raporunda, tanık anlatımlarına göre davacının son brüt ücretinin 2.475,84 TL olduğu ve haftada 28 saat fazla çalışma yaptığı belirlenmiş, bu verilere göre hesaplama yapılmış ise de imzalı ücret bordrolarının dikkate alınmaması hatalı olmuştur. İşinin gerçek ücretinin bordroda belirtilen miktardan daha yüksek olması mümkündür. Ancak bu halde dahi, imzalı bordrodaki fazla çalışma süresini aşacak şekilde fazla çalışma yapıldığı iddiası ancak yazılı bir delil ile ispatlanabilir. Böyle bir yazılı delilin bulunmaması halinde, bordrodaki fazla çalışma süresi ile bağlı kalmarak gerçek ücret ücret üzerinden fazla çalışma alacağı hesaplanmalı, bordrodaki ödeme miktarı mahsup edilerek sonuca gidilmelidir. Mahkemece bu ilke ve esaslar gözetilmeden karar verilmesi hatalı olup, kanun yararına temyiz isteğinin bu gerekçe ile de kabulü gerekmiştir.

SONUÇ:

Adalet Bakanlığı'nın kanun yararına temyiz istemi açıklanan gerekçe ile yerinde görülmele Akçaabat 1. Asliye Hukuk (İş Mahkemesi Sıfatıyla) Mahkemesi'nin 13.01.2021 tarih, 2015/565 esas 2021/16 sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, dosyanın mahkemesine iadesine, bozma kararının bir örneğinin 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363. maddesinin 3. fıkrası gereğince Resmi Gazete'de yayınlanması için Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü'ne gönderilmesine, 21.03.2022 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2020/2160

KARAR NO : 2022/202

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : İSTANBUL 1. SULH HUKUK MAHKEMESİ
TARİHİ : 15/01/2020
NUMARASI : 2020/21-2020/25
TALEP EDEN : DÖRTE PLOOG
VEKİLİ : AV. MELİS ERSÖZ KOCA
KARŞI TARAF : TARIK ERSİN YOLERİ
VEKİLİ : AV. UMUT SİDAL

TÜRK MİLLETİ ADINA

Taraflar arasındaki davanın İstanbul 1. Sulh Hukuk Mahkemesi tarafından yukarıda sayı ve tarihi belirtilen kararın HMK 363. maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasının Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmesi üzerine, dava dosyası ve içerisindeki dilekçeler, duruşma tutanakları ve diğer tüm dosya kapsamı delil ve belgeler incelendi. Gereği müzakere edilip düşünüldü.

Dava, taraflar arasında 6325 Sayılı Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabulucuk Kanunu gereğince yürütülen arabulucuk sürecinde yetki itirazında bulunulması nedeniyle yetki itirazının mahkemece değerlendirilmesine ilişkindir.

İlk derece mahkemesince; uyuşmazlığın şirket ortağına karşı açılmış sorumluluk davası olduğu, TTK.'nın 561. maddesi uyarınca şirket merkezinin bulunduğu yer arabuluculuk bürosunun yetkili olduğu, şirket merkezinin Almanya olduğu, İstanbul Arabuluculuk Bürosu'nun yetkili olmadığı gerekçesiyle yetki itirazının kabulüne, İstanbul Arabuluculuk Bürosu'nun yetkisizliğine kesin olarak karar verilmiştir.

Bu karar aleyhine Adalet Bakanlığı'nın yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından, TTK.'nın 561. maddesinde belirtilen yetki kuralının kesin yetki olmadığı, genel mahkemelerin yetkisini ortadan kaldırmadığı, HMK'nın 6. maddesine göre genel yetkili mahkemenin davalının davanın açıldığı tarihteki yerleşim yeri mahkemesi olduğu, 9. maddeye göre Türkiye'de yerleşim yeri bulunmayanlar hakkında genel yetkili mahkemenin davalının Türkiye'de mutad meskeninin bulunduğu yer mahkemesi olduğu, davalının ticaret odası kayıtlarında ve vekaletnamelerde adresinin Şişli/İstanbul olarak belirtildiği, mutad meskeninin İstanbul olarak kabul edilerek İstanbul Arabuluculuk Bürosu'nun yetkili olduğu, mahkemece verilen kararın usul ve yasaya aykırı olduğu gerekçesiyle kanun yararına bozma yoluna başvurmıştır.

Talep, arabuluculuk sürecinde Tarık Ersin Yoleri tarafından milletlerarası yetki itirazında bulunulması üzerine mahkemece yetki itirazına ilişkin yapılan değerlendirme istemine ilişkindir.

Türk mahkemelerinin milletlerarası yetkisini tayin eden kurallar MÖHUK m.40 ve devamında düzenlenmiş olup, bu konuda MÖHUK'ta bir genel kural ve birden çok özel kural kabul edilmiştir. Milletlerarası yetki konusuna ilişkin genel kural olan MÖHUK m.40 uyarınca yabancılik unsuru taşıyan özel hukuka ilişkin uyuşmazlıklarda Türk mahkemelerinin milletlerarası yetkisini iç hukukun yer itibariyle yetki kuralı tayin eder.

Bu kapsamda TTK.'nın 561. maddesinde belirtilen yetki düzenlemesi kesin yetki kuralı olmayıp genel mahkemelerin yetkisini ortadan kaldırmamaktadır. HMK'nun 6. maddesi uyarınca davanın açıldığı tarihte davalının yerleşim yeri mahkemesi genel yetkili mahkeme olup, davalının yerleşim yerinin bulunmaması halinde HMK.'nın 9. maddesi uyarınca davalının Türkiye'de mutad meskeninin bulunduğu yer mahkemesi genel yetkili mahkeme olacaktır. Ancak mahkemece bu husus gözetilmeyerek Tarık Ersin Yoleri'nin mutad meskenine ilişkin dosyada bulunan belgeler değerlendirilmeden yetki itirazının kabulüne karar verilmesi doğru görülmemiş, bu yönden karar yürürlükteki hukuka aykırı bulunduğu yerel mahkeme kararının kanun yararına bozulmasına karar verilmesi gerekmektedir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın HMK 363. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile yerel mahkeme kararının sonucuna etkili olmamak üzere BOZULMASINA, gereğinin yapılması için karar örneği ve dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmesine, 13/01/2022 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.